

Κλείνουν 82 χρόνια από την απρόκλητη επίθεση του ΙΙΙ Ράιχ στην Ελλάδα, η οποία οδήγησε στην τριπλή κατοχή της χώρας μας από την Βουλγαρία, την Γερμανία και Ιταλία. Η Γερμανική κατοχή έληξε τελευταία και κράτησε μέχρι τον Οκτώβριο του 1944.

- Η Γερμανική Κατοχή αποτέλεσε ένα τεράστιο πλήγμα για την Πατρίδα μας, τον Πληθυσμό της, την Οικονομία της τον Πολιτισμό της. Υπήρξε σοβαρός κίνδυνος μεγάλα τμήματα του εθνικού κορμού να απορροφηθούν από την φασιστική Ιταλία και την φασιστική Βουλγαρία, προσπάθειες που αποσοβήθηκαν χάρις στην ηρωική αντίσταση του Λαού μας.
- Στην διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής η Ελλάδα των 7 εκατομμυρίων έχασε 770 χιλιάδες αμάχους. Δηλαδή η μικρή Ελλάδα είχε περισσότερα θύματα από ότι οι ΗΠΑ και η Μ. Βρετανία μαζί. Ένα μεγάλο μέρος των θανάτων (περίπου 300.000 τον χειμώνα 1941-1942, αλλά και πολλοί άλλοι αργότερα) οφείλονταν στον λιμό, ενώ 105 χιλιάδες δολοφονήθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Μετά τον Πόλεμο, η Ελλάδα παρά τις τεράστιες καταστροφές που υπέστη από τους Ναζί, έδειξε την αλληλεγγύη της στην Γερμανία στην νέα μεταπολεμική της πορεία. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της τακτοποίησης των χρεών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (ΟΔΓ).

Χάρις στην Συμφωνία του Λονδίνου 1953 (London Debt Agreement) όπου η κατεστραμμένη Ελλάδα συνέβαλε στο να παρασχεθεί μία πολύ μεγάλη βοήθεια στην Γερμανία, πολλές γερμανικές επιχειρήσεις εξασφάλισαν σημαντικά κεφάλαια για να αναπτύξουν μεταξύ άλλων ιδιαίτερα κερδοφόρες δραστηριότητες στην Ελλάδα (πχ Krupp, Siemens, Stahlunion export κλπ.).

Εντυπωσιάζει το γεγονός ότι η Ελλάδα που χάρισε σε πολύ σημαντικό βαθμό Γερμανικά χρέη, και την στιγμή που η Δ. Γερμανία συνέχιζε να χρωστάει τεράστια ποσά στην χώρα μας (υπόλοιπο του κουρέματος, και τις πολεμικές επανορθώσεις, αποζημιώσεις συν το κατοχικό δάνειο), το 1958 ζήτησε από την Γερμανία Κρατικό δάνειο στα πλαίσια του οποίου έλαβε 200 εκατομμύρια Μάρκα για χρηματοδότηση επενδύσεων και πιστώσεις 400 εκατ. Μάρκων για χρηματοδότηση επενδύσεων στον Ιδιωτικό τομέα.

Η Ελλάδα ακόμα μια φορά έδειξε την αλληλεγγύη της στην Γερμανία όταν έλαβε χώρα η Επανάσταση των 2 Γερμανιών. Μαζί με τα άλλα μέλη της τότε

ΕΟΚ υποδέχτηκε μία χώρα 16 εκατ. κατοίκων (την Γερμανική Λαοκρατική Δημοκρατία-ΓΛΔ) δεχόμενη να χρησιμοποιηθούν για την διευκόλυνση της Επανάωσης οι πόροι των Κοινών Ευρωπαϊκών Ταμείων (FEOGA, άλλα διαρθρωτικά ταμεία κλπ.).

Η πολιτική της Γερμανίας απέναντι στην Ελλάδα, προς ίδιον όφελος, αποδείχτηκε καταστροφική. Ο Claude Juncker (2011), σε μία έκλαμψη ειλικρίνειας παραδέχτηκε πως η Ελλάδα ήταν από τους βασικούς πελάτες της Γερμανικής αλλά και άλλων πολεμικών βιομηχανιών. Φυσικά αυτό δεν θα γινόταν χωρίς την συναίνεση των Ελληνικών κυβερνήσεων. Εξάλλου οι αθρόες εισαγωγές κατά κύριο λόγο γερμανικών προϊόντων που διευκολύνθηκαν από την ένταξη μας στην Ευρωζώνη οδήγησαν σε πελώρια ελλείμματα τρεχουσών συναλλαγών και σε σημαντικό εξωτερικό χρέος.

Η κατάσταση αυτή οδήγησε σε υπερκέρδη μια σειρά από Ευρωπαϊκές τράπεζες, οι οποίες ωστόσο μετά την κρίση του 2007-2008 βρέθηκαν φορτωμένες με επισφαλείς απαιτήσεις διαφόρων προελεύσεων.

Για να σωθούν οι τράπεζες αυτές, που είχαν τεράστια προβλήματα και με άλλες χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου, μετά από αφόρητη πίεση της ΟΔΓ και παρά τις αντιρρήσεις του ΔΝΤ έπρεπε να θυσιαστεί η Πατρίδα μας, η οποία στα πλαίσια των μνημονίων μετετράπη σε αποικία χρέους τουλάχιστον μέχρι το 2060.

"Πρωταγωνιστής" σε αυτήν την υποδούλωση της Πατρίδας μας ήταν και είναι η Γερμανία, που αυτή την φορά επέβαλε μία Κατοχή όχι με τα τανκς αλλά με οικονομικές μεθοδεύσεις.

Όπως επισημαίνουν μια σειρά εξέχοντες Ευρωπαίοι Οικονομολόγοι η Γερμανία χρωστάει στην Ελλάδα πολύ περισσότερα από ότι χρωστάει η Ελλάδα στην Γερμανία. Η παύση πληρωμών από την μεριά της Ελλάδας των χρεών προς την Γερμανία θα αποτελέσει ένα μοχλό πίεσης για την καταβολή των πολεμικών επανορθώσεων, την αποπληρωμή του Κατοχικού Δανείου και πιθανόν την επιστροφή κλαπέντων πολιτιστικών θησαυρών από τους Ναζί.

Παράλληλα, μπορούν να εφαρμοστούν δύο ακόμα μέθοδοι πίεσης, που έχουν ήδη προταθεί από Έλληνες Πολιτικούς δηλ. (1) η εγγραφή του Κατοχικού Δανείου στον Ελληνικό Προϋπολογισμό και (2) η εισαγωγή Γερμανικών προϊόντων στην Ελλάδα άνευ πληρωμής ώστε σταδιακά να μειώνεται το χρέος τους προς την Ελλάδα.

Τέλος υπενθυμίζουμε ότι πρόσφατα η Πολωνία έθεσε επί τάπητος το ζήτημα των Γερμανικών επανορθώσεων ζητώντας το ποσό του 1,3 τρις. Ευρώ. Οι Πολωνοί

υπεύθυνοι έχουν ξεκινήσει μια εξαιρετικά δυναμική καμπάνια ενημέρωσης της διεθνούς κοινής γνώμης και πίεσης προς την Γερμανία. Πρέπει αντίστοιχη καμπάνια να ξεκινήσει και το Ελληνικό Κράτος.